

Sygn. akt III SK 21/12

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z powództwa Telekomunikacji Polskiej Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.
przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej
o nałożenie kary pieniężnej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 26 listopada 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od postanowienia Sądu Apelacyjnego
z dnia 17 stycznia 2012 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 17 stycznia 2012 r. umorzył na podstawie art. 391 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 355 k.p.c. postępowanie apelacyjne w sprawie z apelacji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes Urzędu) od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 8 czerwca 2009 r.

Apelacja Prezesa Urzędu została wniesiona w sprawie z odwołania Telekomunikacji Polskiej S.A. (powód) od decyzji Prezesa Urzędu z dnia 17 sierpnia 2007 r., na mocy której na powoda nałożono karę pieniężną za niewykonanie decyzji Prezesa Urzędu z dnia 5 października 2006 r. Powód zaskarżył powyższą decyzję odwołaniem. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 8 czerwca 2009 r. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że jako podstawę

prawną kary pieniężnej nałożonej na powoda wskazał, w miejsce przepisu art. 209 ust. 1 pkt 6 Prawa telekomunikacyjnego, art. 209 ust. 1 pkt 5 Prawa telekomunikacyjnego, a w pozostałym zakresie odwołanie powoda oddalił. Wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony apelacjami przez powoda oraz Prezesa Urzędu. Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2010 r. oddalił apelację powoda oraz uwzględnił apelację Prezesa Urzędu i zmienił częściowo zaskarżony wyrok w ten sposób, że odwołanie powoda oddalił w całości. Powód zaskarżył z kolei wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną, która wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2011 r., III SK 52/10, została uwzględniona, w wyniku czego wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 9 kwietnia 2010 r. został uchylony.

Sąd Apelacyjny, po ponownym rozpoznaniu sprawy, wyrokiem z dnia 17 stycznia 2012 r. uwzględnił apelację powoda w ten sposób, że zmienił wyrok Sądu Okręgowego i uchylił decyzję Prezesa Urzędu. Jednocześnie postanowieniem z dnia 17 stycznia 2012 r. Sąd Apelacyjny umorzył postępowanie z apelacji Prezesa Urzędu, uznając, że postępowanie apelacyjne zainicjowane apelacją Prezesa Urzędu stało się bezprzedmiotowe.

Prezes Urzędu zaskarżył postanowienie Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną w całości, powołując się na jej oczywistą zasadność.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie została wniesiona od postanowienia Sądu Apelacyjnego umarzającego postępowanie z apelacji Prezesa Urzędu. Zaskarżone postanowienie wydano w związku z ponownym rozpatrywaniem przez Sąd Apelacyjny, po uchyleniu przez Sąd Najwyższy wcześniejszego wyroku tegoż Sądu, apelacji powoda oraz apelacji Prezesa Urzędu od wyroku Sądu pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że art. 398¹ § 1 k.p.c. w sposób wyczerpujący reguluje kwestię dopuszczalności

skargi kasacyjnej od postanowień wskazanych w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 lutego 2005 r., I CZ 4/05 oraz z dnia 2 lutego 2011 r., II CZ 196/10). Drugi rodzaj wymienionych w art. 398¹ § 1 k.p.c. postanowień obejmuje, co należy szczególnie zaakcentować, wyłącznie orzeczenia w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie, a zatem całego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2005 r., I CSK 96/05), do których postanowienie o umorzeniu postępowania apelacyjnego co do zasady nie należy.

Postanowienie o umorzeniu postępowania apelacyjnego może być wprowadzone postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, zaskarżalnym skargą kasacyjną (np. postanowienie o umorzeniu postępowania apelacyjnego w przypadku braku wniosku o podjęcia postępowania, zawieszzonego na zgodny wniosek stron, w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu, zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 15 grudnia 2011 r., II CZ 113/11). Jednakże zaskarżone w niniejszej sprawie postanowienie Sądu drugiej instancji o umorzeniu postępowania apelacyjnego wywołanego apelacją Prezesa Urzędu nie jest takim postanowieniem umarzającym postępowanie w sprawie, które kończy postępowanie w rozumieniu art. 398¹ § 1 k.p.c. Sprawa została bowiem zakończona wydaniem przez Sąd Apelacyjny wyroku z dnia 17 stycznia 2012 r. Wyrokiem tym Sąd Apelacyjny uwzględnił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego. Konsekwencją uwzględnienia apelacji powoda było uchylene nie tylko wyroku Sądu pierwszej instancji, ale także samej decyzji Prezesa Urzędu. Mając na względzie fakt, że Sąd Apelacyjny uwzględnił dalej idącą apelację powoda, rozpoznanie zarzutów apelacji Prezesa Urzędu sformułowanych w odniesieniu do wyroku Sądu Okręgowego stało się więc zbędne w rozumieniu art. 391 § 2 w związku z art. 355 k.p.c. Apelacja Prezesa Urzędu (karta 507) dotyczyła jedynie zmiany przez Sąd Okręgowy kwalifikacji prawnej zachowania powoda, za które Prezes Urzędu wymierzył karę pieniężną z art. 209 ust. 1 pkt 5 na art. 209 ust. 1 pkt 6 Prawa telekomunikacyjnego. Rozstrzygnięcie kwestii, jaka powinna być podstawa prawna decyzji Prezesa Urzędu, w sytuacji gdy uwzględnienie apelacji powoda doprowadziło do uchylenia przedmiotowej decyzji, stało się bezprzedmiotowe. Decyzja Prezesa Urzędu, w której dokonano określonej

kwalifikacji prawnej zachowania powoda została bowiem usunięta z obrotu prawnego mocą wspomnianego powyżej wyroku Sądu Apelacyjnego.

W tych okolicznościach wypada przyjąć, że postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 17 stycznia 2012 r. umarzające na podstawie art. 391 § 1 i 2 w związku z art. 355 k.p.c. postępowanie apelacyjne w sprawie z apelacji Prezes Urzędu nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną.

Mając powyższe na względzie, należy zatem uznać, iż skarga kasacyjna Prezesa Urzędu podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.